

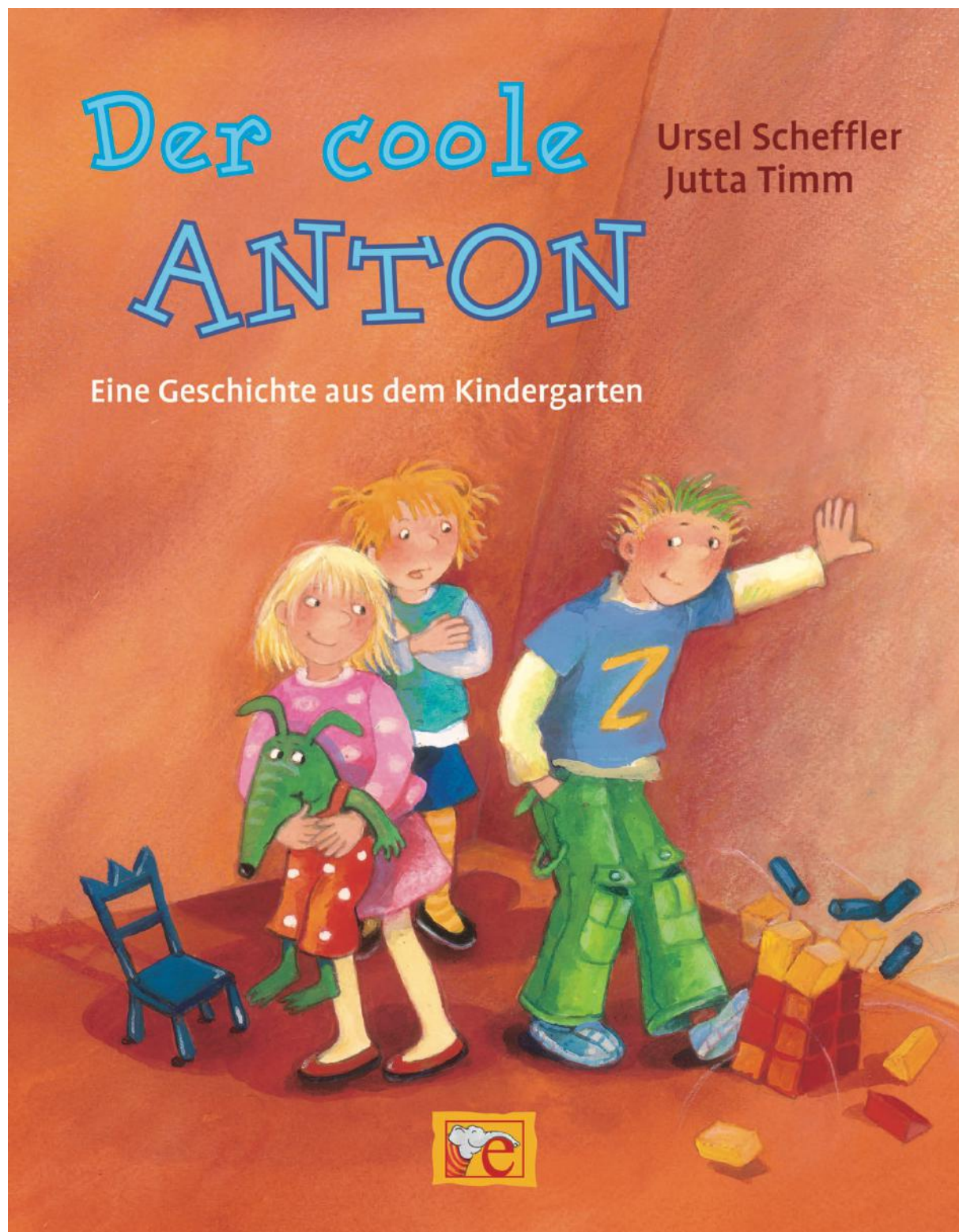
Чи крутий Антон?

Історія про крутія та справжню дружбу

Авторка: Урсель Шеффлер

Ілюстратор: Ютта Тімм

Перекладач: Анастасія Лодкіна

1

У дитячому садку новенький. Його звати Антон. Дженні вважає, що він милий. Лора каже: «Крутий!»

«Хочеш з нами пограти?» — запитує вона Антона, який стоїть біля дверей.

Він зневажливо дивиться на Дженні і каже: «Не граюся з дівчатами». А потім йде до трьох хлопців, що зайняті новим будівельним краном.

2

Макс, Бен та Алі настільки захоплені будівельними роботами, що довгий час не помічають Антона. Макс керує вантажівкою. Бен підіймає каміння краном. Алі будує стіну навколо вежі, що стоїть посередині.

«Тепер не вистачає тільки даху! — каже Алі. — Нам потрібні скошені червоні цеглини!»

«Будуть негайно доставлені, брррм, брррм!» — рикає Макс, скеровує вантажівку до каменів і підвозить їх до Бена.

3

Антон зверхньо спостерігає за будівництвом, засунувши руки в кишені, і каже: «Це ніколи не спрацює. Вежа впаде. Дайте мені!»

«Ні! — каже Алі, дивлячись здивовано на нового хлопця. — Ми хочемо грати самі». Тоді Антон проходить повз і штовхає вежу ногою.

«Пані Принс, Антон зламав нашу вежу!» — скаржиться Алі виховательці садка.

«Це сталося випадково», — стверджує Антон, зухвало посміхаючись.

«Тоді хоча б допоможи побудувати нову вежу, Антоне!» — радить пані Принс. Але Макс, Бен і Алі цього не хочуть. Вони хочуть грати самі. Без Антона.

4

«На жаль, сьогодні снідати нам доведеться у приміщені», — каже пані Принс і дивиться у вікно. Надворі зібралися темні хмари. Грім і блискавка. Ллється дощ. Літня гроза!

Макс приносить нову велику дерев'яну дошку, на якій можна грати в Пачісі.

«Це мій тато зробив! — каже він гордо. — Він — тесляр. І робить круті речі».

«Мій тато — вчитель, — каже Алі. — Він теж багато чого вміє. Щодня ходить до школи».

«А мій тато сам керує великим будівельним краном», — каже Бен.

«А мій тато працює в кіно — хвалиться Антон. — Він знає Джеймса Бонда».

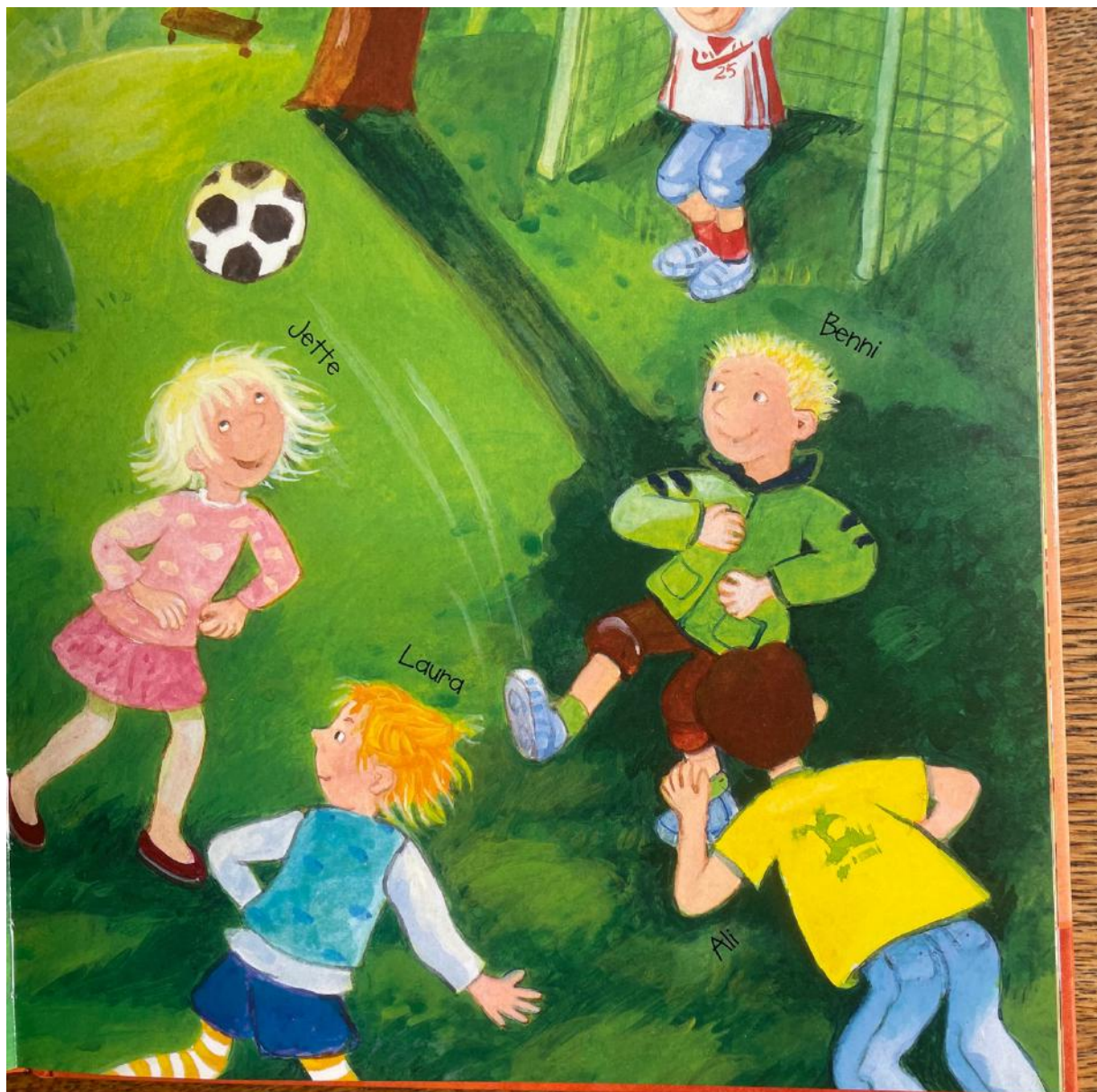
Усі дуже вражені.

Діти починають грати.

«Я візьму червоні!» — каже Лора. Алі бере зелені фішки, Макс жовті, а Антон сині.

Лорі випадають дві шістки поспіль, тому вона викидає блакитного чоловічка Антона до того, як він потрапляє у будинок, тож крутий Антон так розлючується, що змітає ігрове поле рукою.

«Дурник», — обурено каже Дженні. Вона теж більше не вважає, що крутий Антон — милий.

5

Наступного дня нарешті сонячно.

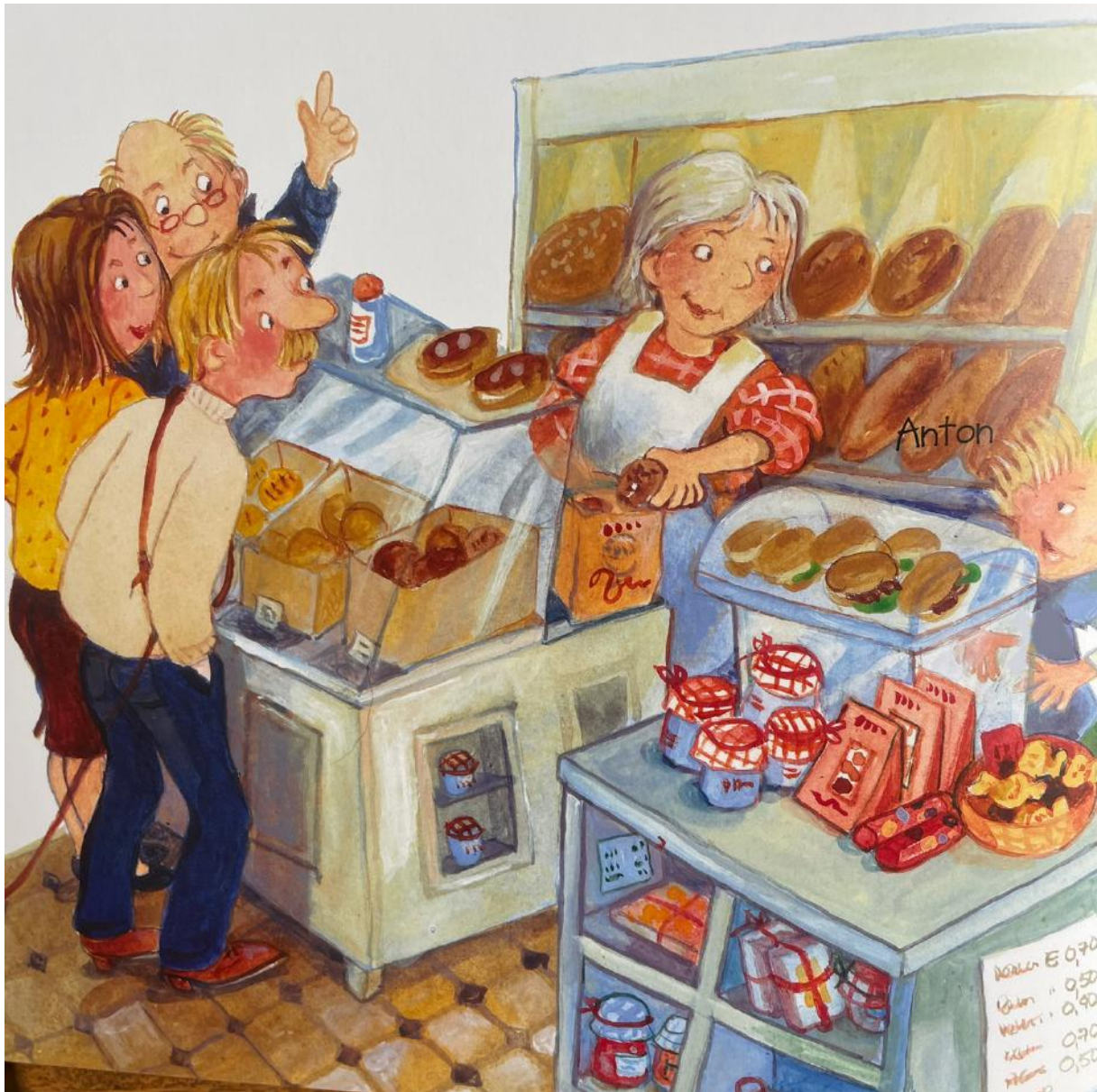
«Сьогодні ми можемо грати на вулиці», — каже пані Принс.

«О так! Футбол! — вигукує Макс. — Я буду на воротах».

«Ні, я. Я буду голкіпером!» — каже Антон, штовхаючи його.

«Ми завжди обираємо команди по черзі, — зауважує пані Принс. — Сьогодні Лора починає першою. Алі формуватиме другу команду».

Лора обирає Макса і Джулію. Алі — Бена і Дженні. Антона обирають останнім. Йому дуже боляче.

6

З дитячого садка Антон йде до бабусі. Це недалеко. Вона володіє маленькою пекарнею поруч зі школою.

Дін-дон — лунає дзвіночок магазину.

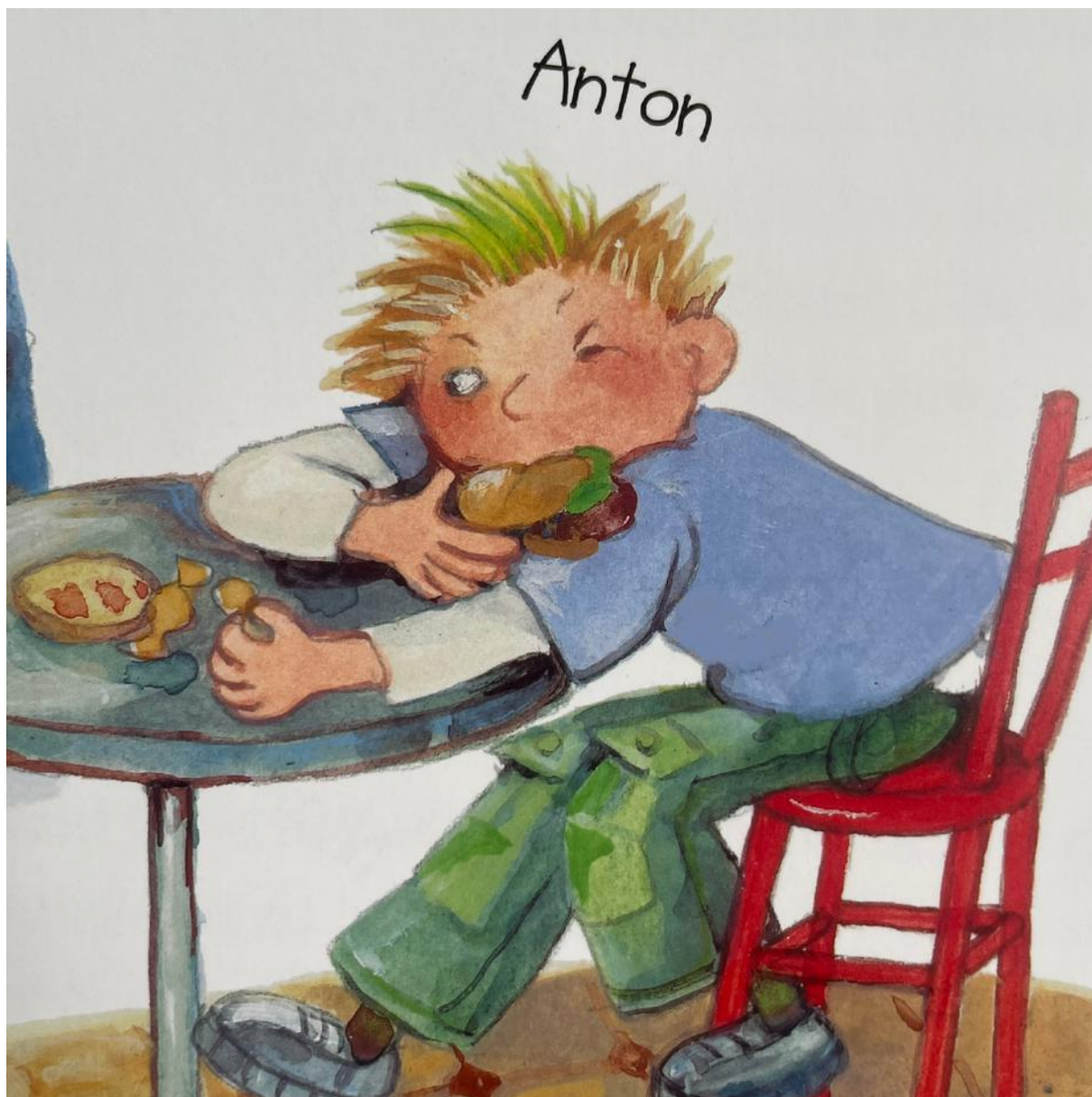
Але бабуся Антона дуже заклопотана. Маленький магазинчик переповнено. Вчителі та учні хочуть швидко взяти один зі смачних бабусиних бутербродів на обід.

«Привіт, бабусю», — каже Антон.

«Привіт, Антоне. З'їж булочку!» — каже бабуся і продовжує обслуговувати гостей.

«І трохи цукерок?» — запитує Антон.

«Що забажаєш», — каже бабуся і наповнює пакет для наступного клієнта.

7

Антон сідає в кутку. Він мляво жує булку. Потім набиває кишені цукерками. Він злий. Ніхто не має на нього часу. Батько на зйомках, як завжди. Відколи мама отримала роботу в магазині суконь, її теж ніколи нема поруч. «Ти пограєш зі мною, бабусю?» — запитує Антон. «Ти можеш поки що порозкласти пазл, — каже бабуса. — Я прибрала для тебе стіл у магазині. Я скоро підйду, і ми заваримо чай». Але бабуса так і не звільняється, бо приходить постачальник із замороженими продуктами. Їх треба негайно розкласти.

8

Антон йде на спортивний майданчик за школою. Там він зустрічає Макса. Він пригощає його солодощами з кишені. Макс обожнює солодке.

«Будеш моїм другом? — запитує Антон. — Тоді отримаєш ще трохи».

Макс киває. Він такий ласун! А мама не купує цукерок, бо боїться, що він буде товстіти і товстіти від переїдання.

Потім приходять Бен і Алі, тож Антон знову біжить до бабусиноного магазину й таємно набиває кишені.

«Принесеш мені желейних ведмедиків?» — кричить Алі йому в слід.

«Тепер вони гратимуть зі мною», — задоволено думає Антон.

9

Але дружба триває недовго.

Коли вони грають в індіанців та шерифа, Антон завжди хоче бути головним. Якщо вони змагаються, він біситься, коли не виграє.

І коли вони обирають команди для гри у футбол, він завжди хоче бути першим.

«Антон жахливий! — каже Максу Алі. — Він завжди хоче бути першим, найважливішим і головним! Нехай сам їсть свої желейні ведмедики!»

10

Наступного ранку насуплений Антон сидить навпочіпки в кутку дитячого садка.

«Що з тобою?» — запитує пані Принс.

«Вони завжди злі зі мною, — скаржиться Антон. — Ніхто не хоче грати».

Вона кладе руку на плече Антона, дивиться на нього й каже:

«В тебе є ідеї, чому так трапилось, Антоне?»

Антон хитає головою. Сльози підступають до очей.

«Вчора вони не пустили мене грати, хоча я приніс їм стільки цукерок, льодяників, желейних ведмедиків і футбольних карток», — схилює Антон.

«Дружбу за льодяники не купиш, — каже пані Принс. — Давай обговоримо це з іншими».

11

«Чому ви не хочете грати з Антоном?» — питає пані Принс хлопців, що грають у будівельному кутку.

«Бо він завжди хоче бути босом», — бурчить Алі.

«Бо він завжди хоче перемагати!» — каже Бен.

«Бо він хвалько, — гарчить Макс. — Вважає себе особливим лише тому, що його тато кінозірка».

Пані Принс відводить Антона в сторону і каже: «Знаєш, якщо хтось хоче бути тільки першим і завжди перемагати — незабаром у нього не залишиться друзів. Треба давати їй іншим можливість бути головними».

Вона витирає сльози в Антона: «Тому це теж залежить від тебе!»

12

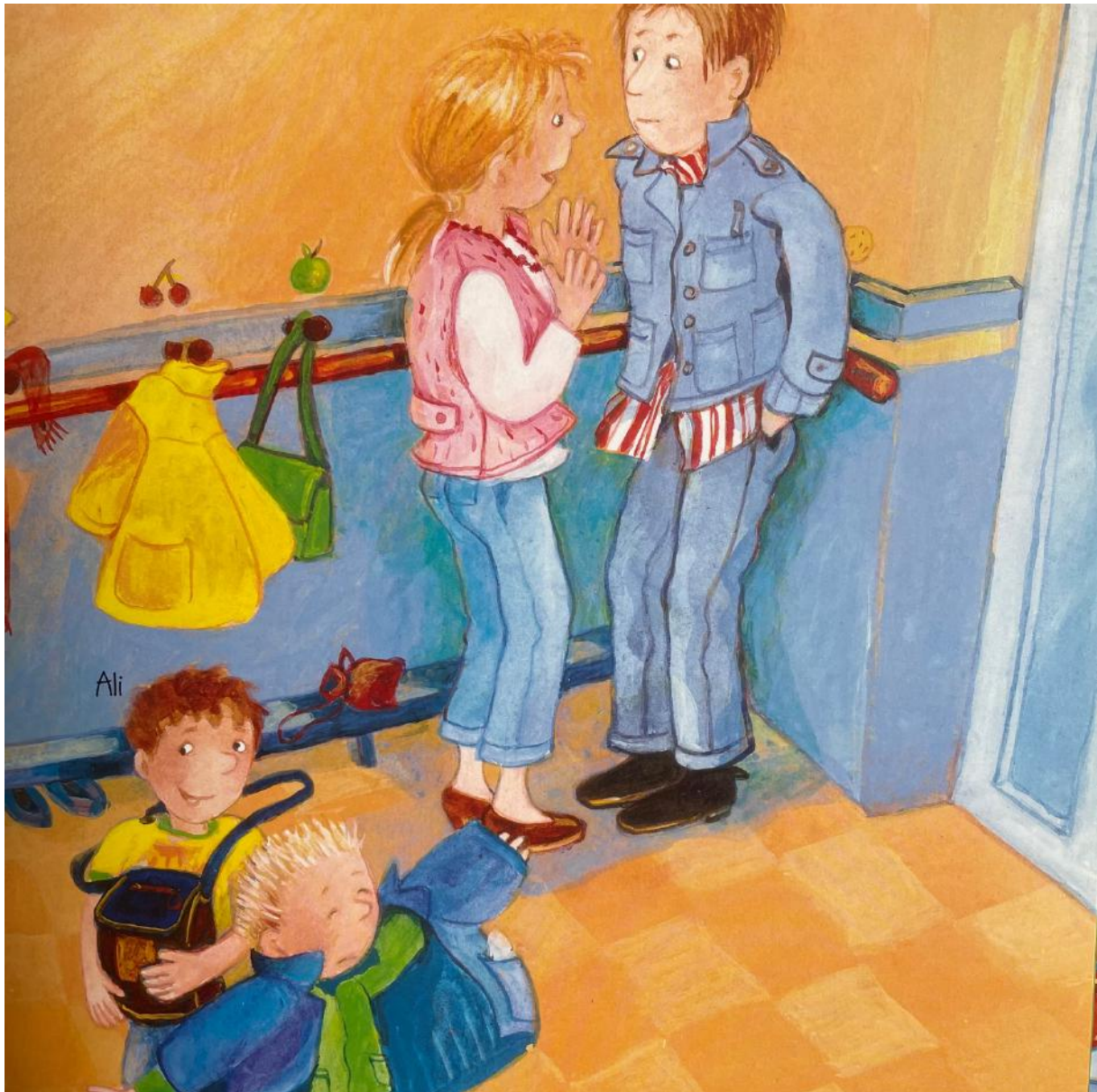
«Але я ніколи не казав, що мій тато кінозірка. Він оператор».

«Ти ж казав, що він знає Джеймса Бонда!» — вставляє Дженні.

«Бачив його в кіно. Так само, як і твій тато», — каже Антон вже з посмішкою.

«Старий хвалько», — бурмоче Дженні.

«Я дійсно трохи хизувався, — зізнається Антон. — Все одно батька ніколи нема поруч. Що саме він там робить і з ким зустрічається, я не знаю».

13

Це щастя, саме в цей день тато Антона забирає його з дитячого садка.

«Можна Вас на хвилинку?» — просить пані Принс. А потім розповідає йому про проблеми Антона.

«Так, я знаю, що останнім часом ми не мали часу один для одного, — зітхає тато Антона. — І що ще гірше, в Антона День народження наступної суботи. Саме в цей день моя дружина має йти на показ моди, а в мене за розкладом зйомки в міському парку. Він буде святкувати з бабусею».

«Здається, в мене є ідея, — каже пані Принс, щасливо посміхаючись. — Зйомки в міському парку? А що, як влаштувати там вечірку і запросити Антона та всю групу подивитися? Я впевнена, що дітям це сподобається».

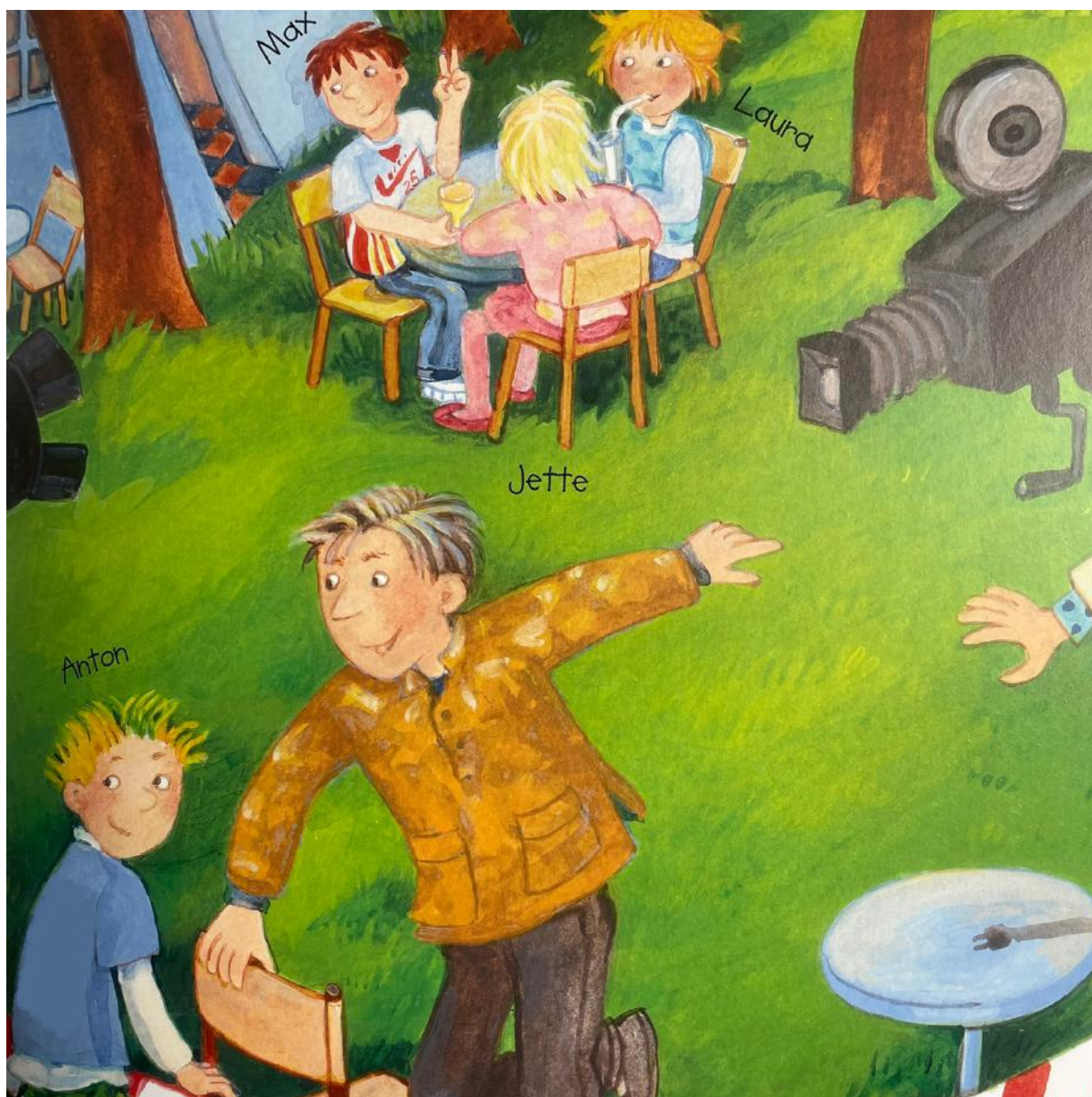
«Ви гадаєте?»

«Звичайно, я думаю, що дітям цікаво знати, чим насправді займаються їхні батьки на роботі».

14

Пані Принс має рацію. Коли діти дізнаються, що будуть присутні на зйомках, вони приходять у захват. Вони ніколи раніше не бачили зйомок. Навіть Антон не бачив.

15

Вся група дитячого садка відправляється в невелике кафе в міському парку, де зніматимуть сцени.

Вони уважно спостерігають, як встановлюються камери, прожектори та дзеркала, столи та стільці. Деякі люди займають місця за столиками.

«Нам потрібно ще дві-три дитини!» — кричить чоловік.

Дженні, Макса і Лорі просять сісти за стіл та їсти морозиво.

«Потрібен ще один хлопчик!» — кричить директор виробництва.

Антон хоче пробитися вперед. Але потім він на мить затримується і дозволяє Алі зайняти місце.

16

Батько Антона ходить у джинсах і светрі, перевіряє налаштування камери та підключення кабелю.

А потім приходить «кінозірка». Засмаглий та в білому літньому костюмі. Він загримований і причесаний. На нього спрямовані прибори та дзеркала. Грімер махає пензлем з пудрою.

«Світло добре на мене працює? — запитує зірка, витягнувшись, як павич. — А коли ми почнемо? В мене інші зустрічі».

rmal and nice ones!"

17

«За хвилину», — відповідає тато Антона. Він біжить до камери. Досі відсутній кабель. Антон бачить його в багажнику автомобіля.

Нарешті все готове для зйомок.

Марнославний актор крутиться. Маленьку сцену доводиться знімати кілька разів, бо він робить помилки у тексті. Нарешті, все зафільмовано.

«Я радий, що ти не кінозірка», — каже Антон своєму татові, коли він та його колега ставлять техніку назад у камерваген.

Тато сміється: «Навіть серед кінозірок є нормальні та приємні люди!»

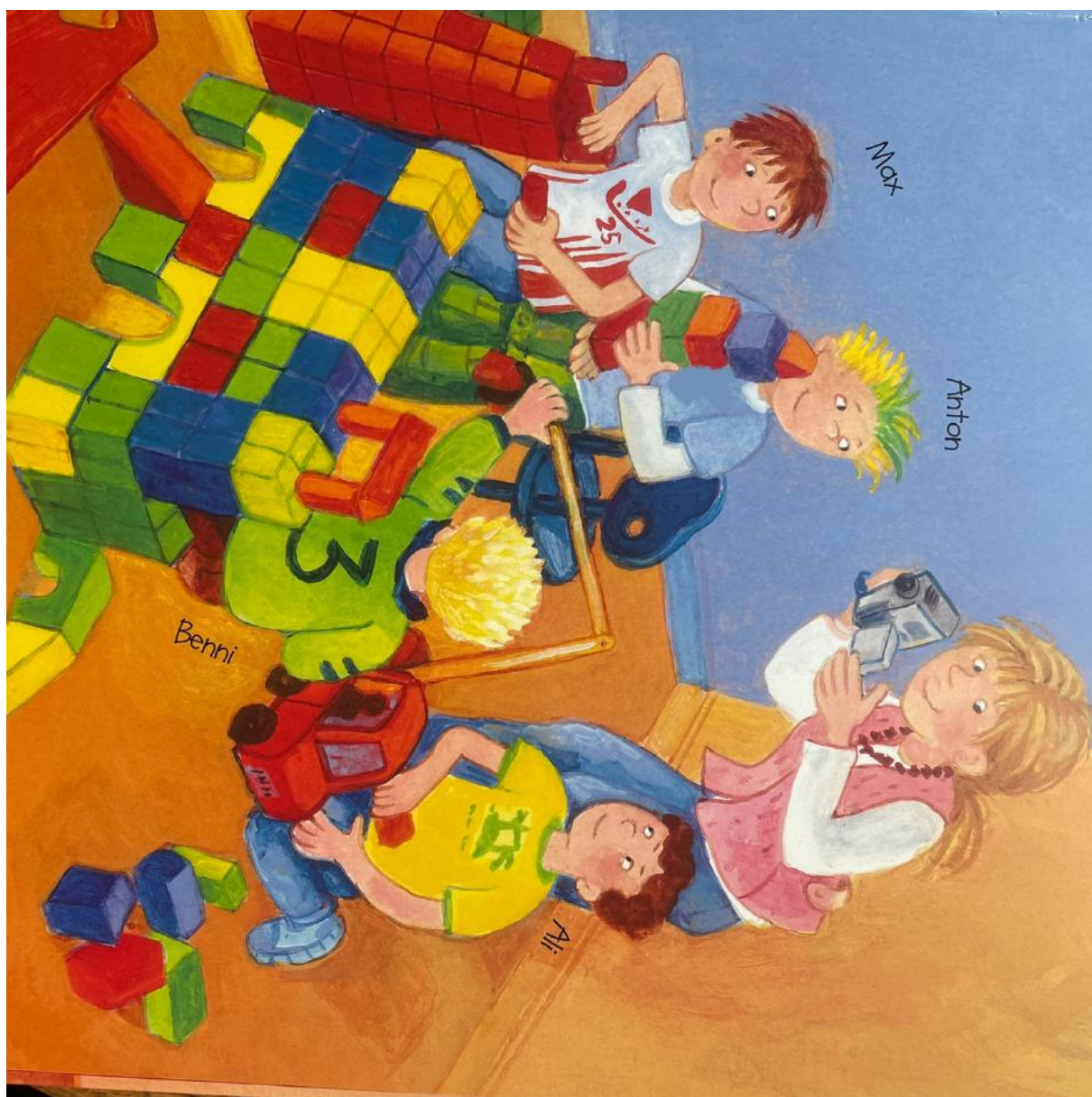
18

Дітям дуже сподобалася кінопригода. Наступного дня в садку говорять тільки про зйомки.

«Коли фільм вийде в кіно, ми підемо всі разом!» — захоплено виголошує Макс.

«Це була просто реклама масла для сніданку», — каже Антон.

«Нічого, — відповідає Дженні. — Все одно було неймовірно!»

19

Це трапилось кілька тижнів тому. Пізніше у пані Принс був день народження, і чоловік подарував їй маленьку плівкову камеру. Одного ранку вона принесла її в дитячий садок.

«Увага! Запис!» — кричить вона і знімає Дженні і Лору перед ляльковим будиночком, а Макса, Бена і Алі з будівельним краном. Вони будують великий міст із трьома арками. І тепер Антон є частиною будівельної групи!